

Základní škola
Slovanka

SOVÍK

(žákovské periodikum – ZŠ Slovanka)

Školní rok 2023/2024 (č. 1)

Milý čtenáři!

Se začátkem konce roku 2023 si Ti redakční tým dovoluje představit nové číslo školního časopisu SOVÍK. Doufáme, že se Ti příspěvky našich mladých redaktorů a redaktorek budou líbit. Přejeme Ti příjemnou zábavu během čtení!

OBSAH

RECENZE.....	3
„VTIPNÁ“ CHVILKA.....	4
ZAJÍMAVOSTI O PODZIMU.....	5
VAŘENÍ S KÁJOU.....	6
EXKURZE BEZ GÉNI.....	7
AKTUALITY INTERNETU.....	10
PLAYLIST.....	11

RECENZE

Red, white and royal blue/červená, bílá a královsky modrá

Kniha vypráví příběh o mladém britském princovi Henrym a synovi americké prezidentky, který se jmenuje Alex. Oba se vzájemně nesháší a berou se jako konkurence. Co se ale stane, když se do sebe zamilují?

Kniha se mi dobře četla. Byla moc hezky napsaná a překonala moje očekávání. I když byla v některých částech zdlouhavá, přesto ji hodnotím *****,5/5.

Film byl skvěle natočený. Byla v něm nádherně zobrazená celá kniha do detailů. Nebyly v něm žádné zdlouhavé scény. Líbil se mi tolik, že jej považuji za nejlepší film roku 2023. *(Barbora Hummelová)*

„VTIPNÁ“ CHVILKA

Co to znamená, když v řadě třiceti netopýrů, visících hlavami dolů, sedí jeden s hlavou vzhůru?
Omdlel!

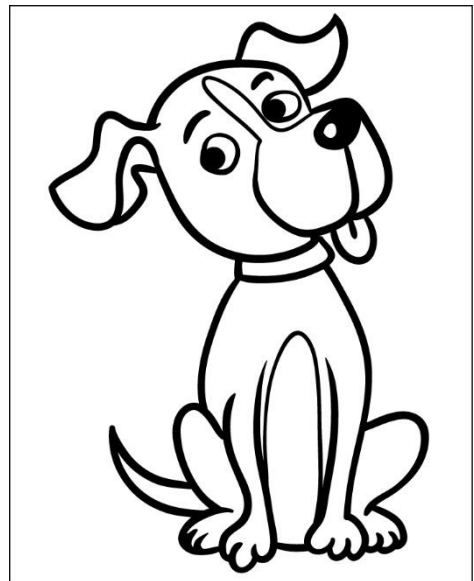
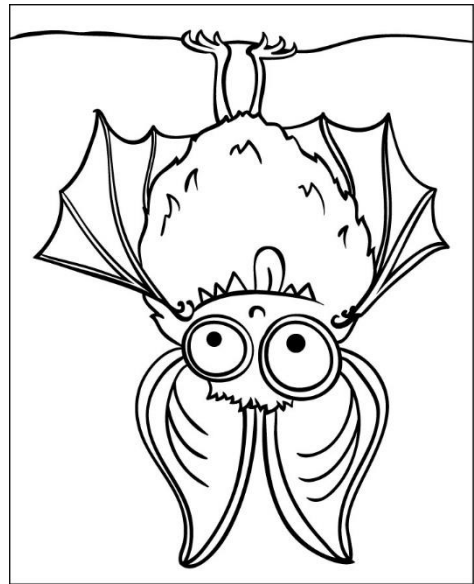
Když slon sedí na plotě, jaký je čas?
Čas vyměnit plot.

Potkají se dva psi a jeden druhému říká: „Kam jdeš?“
„S blechama k veterináři.“
„To je zvláštní, já je mám dva roky a ještě mi ne onemocněly!“

Proč šnek nemůže utíkat?
Protože by mu vlály oči!
Jsou dvě blechy na zastávce, běží kolem psa a jedna blecha říká: „Tak ahoj, jede mi autobus.“

Mladý pár přijede na chovatelskou stanici psů: „Jedeme vrátit toho psa, co jsme předevčím koupili.“
„A copak je s ním špatně?“ zajímal se chovatel.
„No, včera večer štěkal tak hlasitě, že jsme ani neslyšeli zloděje v kuchyni!“

(Tereza Hummelová)

ZAJÍMAVOSTI O PODZIMU

- a) Veverky jsou mazanější a chytřejší. Na podzim většina druhů veverek tvoří zásoby na zimu. Je neuvěřitelné, že ve srovnání se zbytkem roku jejich paměťové a emoční centrum v mozku (tzv. hippocampus) vzroste až o 15 %!
- b) Děti narozené na podzim jsou lepší studenti. Ani pokud nejste veverka, nezoufejte! Pokud slavíte narozeniny od září do prosince, máte téměř 90% šanci, že pro vás škola bude menší potíží než pro ostatní spolužáky.
- c) „Podzimové“ děti se dožívají vyššího věku. Výhody „podzimáčků“ nekončí. Děti narozené na podzim mají větší pravděpodobnost dožít se stovky! Jedna z teorií naznačuje, že vyhnutí se letním infekcím může mít dlouhodobý účinek na zdraví miminka.
- d) Globální oteplování ovlivňuje i podzim. Co se týče barevných listů, užijte si jich, dokud můžete. Vědci naznačují, že jasné červené, oranžové i žluté listy mohou být jednou ze ztrát, které přinese globální oteplování. Jak jsme si řekli výše, listy mění barvu v závislosti na teplotách. Pokud se teploty zvyšují, mohly by oblíbené podzimní odstíny zcela vymizet! Jedna studie z roku 2013 zjistila, že v současnosti k nám podzimní barvy „doraží“ o pět dní později než před 23 lety.
- e) Rovnodennost je zázrak přírody. Během jarní i podzimní rovnodennosti je slunce a Zemský rovník v naprosté rovnováze. Den trvá přesně 12 hodin, stejně jako noc. Úchvatné, že?
- f) Fascinující Den mrtvých. Jeden z nejstarších podzimních festivalů, mexický Día de Muertos, se koná 1. a 2. listopadu. Oslavuje věčnou lásku i cyklus života, jež americké kultury oslavovaly dávno a dávno před námi. *(Tereza Hummelová)*

VAŘENÍ S KÁJOU – Jablečné taštičky

Suroviny:

- 3 jablka
- 50 g cukru
- Med
- 1 listové těsto

Postup:

Troubu si rozejdeme na 170 stupňů.

Nakrájíme si jablka na kostičky.

Dáme je do hrnce a přidáme med podle chuti a cukr.

Vaříme na mírný plamen tak dlouho, dokud jablka nezkarameлизují.

Zkarameлизованá jablka necháme vychladnout.

Listové těsto dáme na plech.

Rozdělíme na 8 částí.

4 části naplníme jablky.

Zbylé 4 části přiložíme na části s jablky a přimáčkneme vidličkou.

Taštičky posypeme cukrem a pečeme 15 minut na 170 stupňů.

Po 15 minutách vyndáme z trouby, necháme vychladnout a můžeme podávat.

(Karolína Šorčíková)

EXKURZE BEZ GÉNI

Milí čtenáři a případní učitelé, kteří tento článek zkoumají, vítám vás u čtení mého kritizování. Jak už možná někteří ví, tak jsme se odvážně společně s 8. C a některými oběťmi z 8. B vydali na výlet do Národního muzea v Praze. Cestu jsme měli absolvovat autobusem, když však vozidlo přijelo, nastal jeden z největších šoků. Autobus, jenž přijel, neřídil pan Géňa, věrný řidič. Nikdo z nás tomu nemohl uvěřit, každý z nás se s tímto neočekávaným zklamáním musel vyrovnat, jak nejlépe uměl.

Následovala samozřejmě nekonečná cesta, kterou doprovázely skřeky, různé rány a další zvuky. Jak jsme mohli čekat, pražské chodníky byly lemované oblíbeným blátem, po kterém se někteří členové výpravy rozhodli sjíždět. Jelikož jsme strašně chytří, nakonec jsme zvládli dorazit k našemu cíli, kde jsme museli čekat před budovou, dokud se nekoupí vstupenky. Nastala v tu chvíli situace, na kterou musíte být vždy připraveni. Úkolem bylo se rozdělit do skupin asi po 15, a to byla výzva. Když jsme vstoupili dovnitř, tak jsme se akorát tak dohodli, že potřebujeme nalézt záchody a šatny. Zde musím opět zmínit naši chytrost, a to v případě hledání šatny, neboť jsme museli celý prostor projít asi třikrát tam a zpátky.

Po dalších nekonečných chvílích jsme se mohli konečně vydat na prohlídku. Většinu času jsme strávili plazením se po schodištích nahoru a dolů. Dovolím si požádat o jedničku, minimálně za aktivitu do tělocviku. Jako první jsme se doškrábali k oddělení evoluce. Samozřejmě jsme taky museli vidět sál se sochami a bustami starých lidí, které nikdo neznal.

Jediné, co nás zajímalo, byl strop ve formě kopule. To bylo asi jediné, co nás dokázalo na chvíli upoutat. Nesmím zapomenout na můj osobní průzkum atraktivních lidí. Když jsme vystoupali do horního patra, naskytl se nám ideální výhled na lidi dole. Obecně jsme se shodli, že se díváme na dost hot lidi, ale určitě nejsou z okolí, protože měli všechny části těla a nenosili pytle na odpadky. Prošli jsme také oddělení minerálů, které nikoho moc neuchvátilo, ale když máte čas, tak proč to neprojit. Následně jsme navštívili bezpočet dalších nezajímavých míst, ze kterých si nikdo nic nepamatuje, až jsme se dostali do prostoru s vycpaným mamutem, se kterým jsem byla nejspíše vyfocena.

Dalším bodem našeho putování se stala prosklená místnost úplně nahoře. Kdokoliv během stoupání k ní sáhnul na zábradlí, dostal elektrickou ránu. Ažpoň se měli ostatní čím bavit a já a moje menší skupinka jsme z výhledu zjišťovaly, kde je nejbližší McDonald.

Po chvíli jsme usoudili, že už by to stačilo, a celá skupina se začala mačkat do výtahu. Jelikož byl v kabině vyznačen váhový limit, měli jsme s mojí skupinkou o čtyřech lidech jet až poslední. Nebudu tady zmiňovat, komu ruplo v hlavě a kdo měl ten úžasný nápad, abychom slezli po schodech. Asi po třech minutách jsme se samozřejmě ztratili a rozhodli jsme se nadávat jeden druhému, aby bylo poznat, odkud jsme přijeli. Naše jediná záchrana spočívala v nalezení výtahu, s jehož pomocí bychom se dostali do šaten. Výtah jsme našli, stále nás nicméně někdo volal nahoru a dolů. Nakonec jsme se dostali do cíle a rychle si vymysleli, že je ten výtah asi rozbitý a že jsme všichni oběťmi technologie.

Všichni jsme měli hlad, takže jsme se vzápětí rozběhli k nejbližšímu McDonaldu. Tam však bylo plno, a tak nás naše kamarádka menšího vzrůstu obelhala se slovy, že za chvíli budeme u jiného McDonaldu.

Trvalo to dobrých deset minut a málem jsem tam sebou švihla.

Upřímně se přiznám, že jsem asi nikdy neměla Big Mac. Žaludek mi ovšem svíral hlad, takže se mi slovo Big líbilo. Dala jsem si k tomu hranolky a u pokladny mě obsloužil pohledný pán. Sedli jsme si jako bezdomovci na lavičky na náměstí a já měla omáčku všude ve vlasech kvůli větru. Jelikož sleduju Kluky z Prahy, tak vím, že by se holubi neměli krmit, ale to neplatí v případě, že jídlo chytí ve vzduchu. Takže jsme tam házeli kousky hranolek jak ten týpek se solí v tom meme z roku 2019. Dlužno dodat, že Big Mac je dost overrated a že Tasty Cheese je mnohem lepší, protože není tak suchý.

S nadějí, že jsme tam někoho nenechali, jsme nastoupili, načež nastala nekonečná cesta číslo dvě. Podle paní učitelky se tentokrát mí spolužáci chovali lépe, ale dovolím si nesouhlasit, protože jsem jen čekala, až mi na hlavě přistane cihla.

Naštěstí jsme dorazili do české Lípy jen trošku jetí. Pak nás ještě stihnul seřvat pan řidič za to, že jsme chtěli vyjít špatnými dveřmi, a my jen vzpomínali na pana Génu. Kde asi je a co právě teď dělá? Chtěli jsme už hlavně domů, a tak jsme co nejrychleji zmizeli.

Řekla bych, že si z toho nikdo nic nepamatuje, ale co bychom neudělali pro to, abychom nemuseli být ve škole.

(Anežka Blažková)

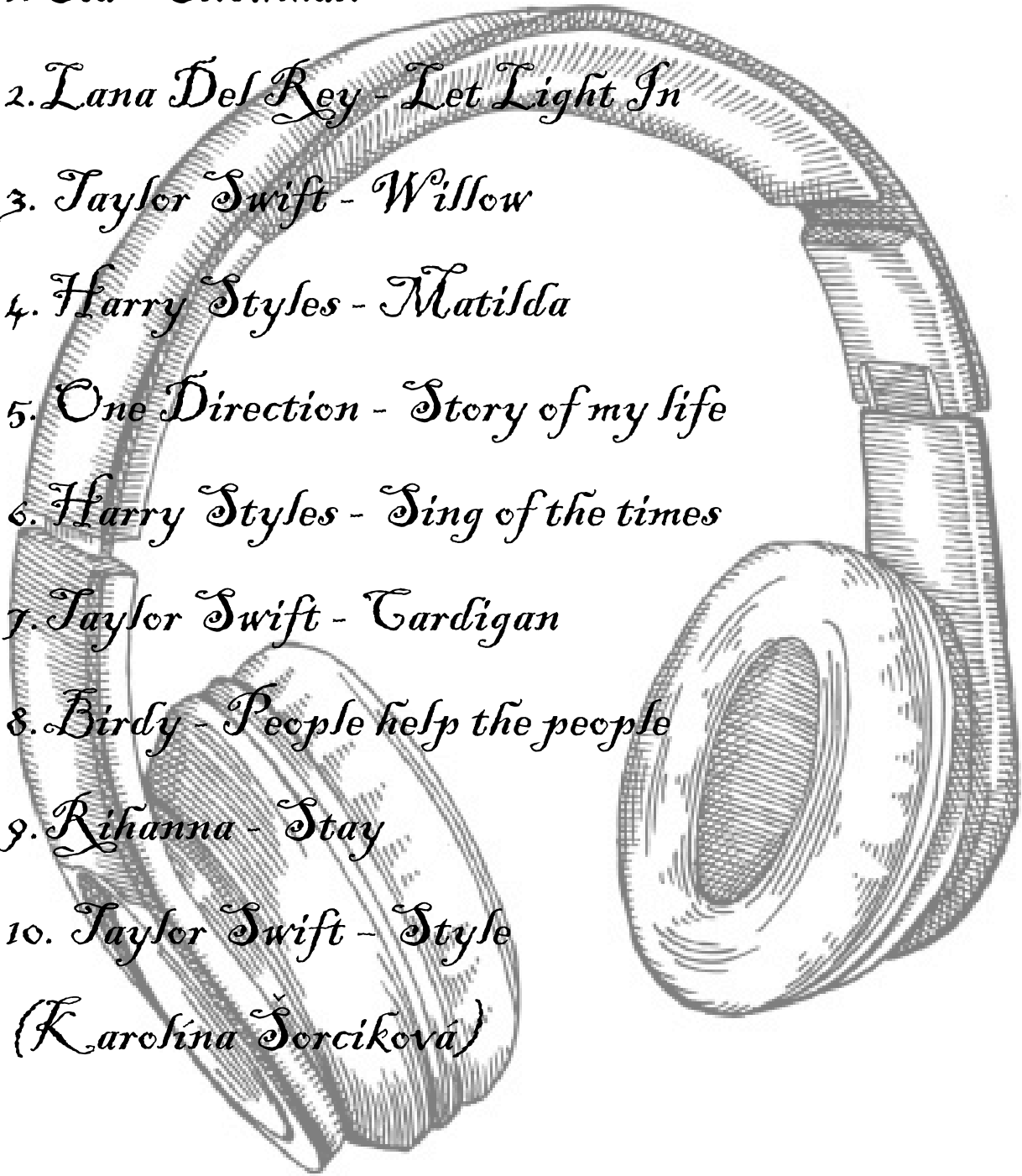
AKTUALITY INTERNETŮ (listopad)

- Desátého listopadu vyšlo album zvíře od Bena Cristova. Album určitě stojí za to si pustit, protože na featu je například Sofian Medjmedj nebo Šima.
- Ben měl desátého listopadu koncert v O2 aréně, kde představil své album.
- Vyšlo Spotify Wrapped. Pro ty, kdo neví, co to je, se jedná o seznam hudebníků, jež jste již poslouchali nejvíce na této streamovací platformě.
- Z koncertu Taylor Swift v Riu odcházeli fanoušci s popáleninami II. stupně.
- Do kin míří nová disneyovka.
- Zpěvačka vytvořená umělou inteligencí vydala první song. Ohlasy nejsou moc pozitivní. *(Natálie Musilová)*

PLAYLIST MĚSÍCE

1. *Sia - Snowman*
2. *Lana Del Rey - Let Light In*
3. *Taylor Swift - Willow*
4. *Harry Styles - Matilda*
5. *One Direction - Story of my life*
6. *Harry Styles - Sing of the times*
7. *Taylor Swift - Cardigan*
8. *Birdy - People help the people*
9. *Rihanna - Stay*
10. *Taylor Swift - Style*
(Karolína Šorciková)

REDAKČNÍ RADA:

Anežka Blažková, Tereza Hummelová, Barbora Hummelová,
Karolína Šorčíková, Natálie Musilová, Daniel Heřman

PORADCE, KOREKTOR:

Eduard Hégr

